

Ed.

505. Breytingartillögur

[99. mál]

við frv. til laga um skráningu og mat fasteigna.

Frá fjárhags- og viðskiptanefnd.

1. Við 2. gr.

a. Í stað „landamarka“ í lið 1 komi: landamerkjja.

b. 2. mgr. orðist svo:

Ef um er að ræða sérgreindan eignarrétt eða sérstaka notkun einstakra hluta mannvirkja, sem eðlilegt er að skoða sem sjálfstæðar eindir, skal samkvæmt lögum þessum farið með slíka eignarhluta sem fasteignir, enda liggja skipting og eignarhlutföll fyrir í þinglýstum heimildum.

2. Við 3. gr. Greinin orðist svo:

Skráning skv. 1. gr. á fasteignum skv. 2. gr. skal fela í sér nýjustu upplýsingar, sem á hverjum tíma eru tiltækar og fasteignina varða, auk nauðsynlegra greinitalna hvernar fasteignar. Setja skal í reglugerð ákvæði um söfnun og skráningu upplýsingaatriða svo og um helstu skrár gefnar út á grundvelli þeirra.

3. Við 4. gr. Greinin orðist svo:

Upplýsingar skv. 3. gr. skulu skráðar og skráningu þeirra breytt þegar landsstærðir breytast, notkun lands breytist, svo sem við gerð lóðarsamnings eða úthlutun lóðar, en ella á byggingartíma mannvirkis, þegar mannvirki er tekið í notkun og loks þegar mannvirki er breytt eða eytt.

Upplýsingar skulu einnig skráðar við eignaskipti eða breytingu á notkun eignar svo og umráðum eignar, sbr. 12. gr. Heimilt er að setja í reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd þessarar greinar, þ. á m. um hve oft fasteignir skuli skoðaðar af Fasteignamatí ríkisins.

4. Við 5. gr. Greinin orðist svo:

Skráningaraðila er heimilt að höfðu samráði við viðkomandi stjórnvöld að takmarka söfnun og skráningu upplýsinga um einstakar eignir eða tegundir eigna séu eignir þess eðlis að slík upplýsingasöfnun er erfið og/eða þjónar ekki opinberum hagsmunum.

Fasteignamati ríkisins ber að annast gerð og samræmingu hvers konar greinitalnakera sem notuð eru um fasteignir við skráningu þeirra, þar með talin gerð staðgreinitölukerfis (matrikel) sem taki til landsins alls. Heimilt er að skylda fasteignaeigendur til að sjá um auðkenningu fasteigna samkvæmt greinitalnakera Fasteignamats ríkisins.

5. Við 6. gr.

- a. Í stað „Fasteignaskrá“ í 1. og 3. málslíð 1. mgr. komi: Fasteignamat ríkisins.
- b. 2. mgr. orðist svo:

Ráðherra hefur heimild til að fela öðrum opinberum aðilum, þ. m. t. einstökum sveitarfélögum eða samstarfsstofnunum þeirra, skráningu fasteigna skv. lögum þessum, ef slík breyting þykir hagkvæm.

6. Við 7. gr. Í stað „Fasteignaskrá“ í 1. málsl. komi: Fasteignamat ríkisins.

7. Við 8. gr.

- a. 1. mgr. orðist svo:

Við Fasteignamat ríkisins skal starfa ráðgefandi nefnd þeirra aðila sem nýta eða nýtt geta skrána við starfsemi sína. Í nefndinni skulu eiga sæti þrír fulltrúar Sambands íslenskra sveitarfélaga, þar af einn þeirra tilnefndur af Reykjavíkurborg, og einn fulltrúi frá hverjum eftirtalinna aðila:

Brunabótafélagi Íslands,
Hús- og landeigendasambandi Íslands,
Sambandi íslenskra viðskiptabanka,
Landmælingum Íslands,
Hagstofu Íslands,
Þjóðhagsstofnun og
Skipulagsstjórn ríkisins.

- b. Í 1. málsl. 2. mgr. komi: Fasteignamat ríkisins — í stað „Fasteignaskrá“.
- c. Í 1. málsl. 3. mgr. komi: Fasteignamats ríkisins — í stað „Fasteignaskrá“.
- d. Í 4. málsl. 4. mgr. komi: Fasteignamats ríkisins — í stað „Fasteignaskrá“.

8. Við 9. gr. Greinin orðist svo:

Viðkomandi sveitarstjórn er ábyrg fyrir að Fasteignamati ríkisins berist upplýsingar um lönd og lóðir og breytingar á þeim, svo og um öll mannvirki, sem gerð eru í umdæmum þeirra hvers um sig, og um breytingar á þeim og eyðingu þeirra.

Sveitarstjórn skal að jafnaði fela byggingafulltrúa viðkomandi sveitarfélags upplýsingagjöf um fyrrgreind atriði. Þar sem byggingafulltrúar eru ekki starfandi skal sveitarstjórn fela upplýsingagjöfina öðrum aðila í hendur að fengnu samþykki Fasteignamats ríkisins. Eigendum fasteigna er skylt að veita þær upplýsingar um fasteignir sem um er beðið.

Fasteignamat ríkisins kveður á um form, efni og tímasetningu þessarar upplýsingagjafar. Byggingafulltrúar eða aðrir, sem sveitarstjórn hefur falið upplýsingagjöf skv. 2. mgr., eru ábyrgir fyrir að upplýsingar séu efnislega réttar.

Sveitarstjórn getur lagt fyrir þá aðila, sem leggja teikningar og önnur gögn fyrir bygginganefnd, að skila þeim einnig í því formi sem Fasteignamat ríkisins ákveður.

Fasteignamat ríkisins getur leyst sveitarstjórnir undan ábyrgð skv. 1. mgr. á upplýsingasöfnun um einstakar tegundir fasteigna og lagt hana á aðra aðila, enda er opinberum stofnunum, sem slíkum upplýsingum safna á sínu verksviði, skylt að leggja Fasteignamati ríkisins til þær upplýsingar.

Fasteignamat ríkisins sendir hverju sveitarfélagi árlega skv. nánari ákvörðun í reglugerð skrá með nægum upplýsingum um fasteignir til að gengið verði úr skugga um að aðilar skv. 2. mgr. hafi fullnægt upplýsingaskyldu sinni.

9. Við 10. gr. Í stað „Fasteignaskrá“ komi: Fasteignamat ríkisins.
10. Við 11. gr. Í stað „Fasteignaskrá“ í 1. mgr. komi: Fasteignamat ríkisins.
11. Við 12. gr.
 a. Í stað „Fasteignaskrá“ í 1., 2., 3. og 4. mgr. komi: Fasteignamat ríkisins.
 b. Í 1. mgr. falli niður orðin „sbr. 3. gr. i.f.“
 c. Í 2. mgr. falli niður orðin „þ. á m. um söluverð eða leigu.“
12. Við 13. gr. Í stað „Fasteignaskrá“ komi: Fasteignamat ríkisins.
13. Við 14. gr. Greinin orðist svo:
 Fasteignamat ríkisins veitir þeim, er þess óska, upplýsingar úr skránni og er jafnframt heimilt að veita þjónustu um úrvinnslu á þeim.
 Verðlangning þessarar þjónustu skal miðast við endurheimtu kostnaðar Fasteignamats ríkisins, að því marki sem fjárlög á hverjum tíma gera ráð fyrir. Við verðlangingu þjónustu til sveitarfélaga skal tekið sérstakt tillit til upplýsingasöfnunar þeirra, sbr. 3. gr.
14. Á eftir 15. gr. komi ný grein (16. gr., í IV. kafla) er hljóði svo:
 Eftirtaldir eignir eru undanþegnar fasteignamati:
 1. Vegir, götur og torg í eign ríkisins eða sveitarfélaga, sem ætluð eru almenningi til umferðar án endurgjalds, ásamt tilheyrandi landssvæðum og mannvirkjum í þágu samgangna, svo sem brúm, ljósastólpum, götuvatnum, umferðarskiltum, vegvísnum, gjaldmælum og biðskýlum.
 2. Hvers konar svæði í eign ríkisins eða sveitarfélaga, sem ætluð eru til fegrunar í þágu almennings og til umferðar eða dvalar án endurgjalds.
 3. Rafveitur, þ. á m. línur til flutnings raforku ásamt burðarstólpum og spennistöðvum. Meta skal eftir venjulegum reglum hús, sem reist eru yfir aflstöðvar og spennistöðvar, og þær lóðir er þau standa á.
 4. Vatnsveitur, þ. á m. brunnar, geymar og dælubúnaður. Skólpveitur, þ. á m. skólpleiðslur og hreinsibrunnar.
 5. Uppfyllingar og dýpkanir til hafnarbóta ásamt bryggjum og hafnargörðum, ef höfn er eign hafnarsjóðs, skv. hafnalögum, nr. 45/1973, eða ríkis og sveitarfélaga. Land á hafnarsvæði, sem ekki er í beinum tengslum við hafnargerðina, er ekki undanþegið mati né heldur dráttarbrautir, þurrkvíar eða önnur slík mannvirki, þótt í eign framangreindra aðila sé.
 6. Flugbrautir flugvalla í eign opinberra aðila ásamt brautarljósum og öðrum búnaði flugbrauta, svo sem aðflugs- og landingartækjum, og enn fremur þau landssvæði umhverfis flugbrautir, sem eru ónýtanleg vegna flugumferðar.
 7. Lönd, er í samræmi við gildandi reglur hafa verið ákveðin greftrunarstaðir manna, ásamt mannvirkjum, sem eru í beinum tengslum við það markmið.
 8. Fjarskiptavirki í eign opinberra aðila, en meta skal þó eftir venjulegum reglum hús, sem reist eru yfir fjarskiptavirki, svo og lóðir eða lönd, sem fjarskiptavirki eða hús yfir þau standa á.
 9. Vítar.
 10. Ráðherra getur í reglugerð undanþegið ákveðnar fasteignir eða tegundir fasteigna, fasteignamati.
15. 16. gr. (verður 17. gr.) orðist svo:
 Skráð matsverð fasteignar skal vera gangverð umreiknað til staðgreiðslu, sem ætla má að eignin hefði í kaupum og sölum í nóvembermánuði næst á undan matsgerð, miðað við heimila og mögulega nýtingu fasteignarinnar á hverjum tíma.
 Sé slíkt gangverð sambærilegra eigna ekki þekkt skal skráð matsverð ákveðið eftir bestu fánlegri vitneskju um sambærilegt gangverð með hliðsjón af kostnaði

við gerð mannvirkja, aldri þeirra, legu eignar með tilliti til samgangna, nýtingarmöguleikum, hlunnindum, jarðvegsgerð, gróðurfari, náttúrufegurð og öðrum þeim atriðum sem kunna að hafa áhrif á gangverð eignarinnar.

Ráðherra er heimilt að setja í reglugerð nánari ákvæði um mat fasteigna.

16. Við 18. gr. (verður 19. gr).
  - a. Í stað „Fasteignaskrá“ í 1. og 2. mgr. komi: Fasteignamat ríkisins.
  - b. 3. mgr. orðist svo:

Fasteignamati ríkisins er heimilt að fengnu samþykki ráðherra að ráða trúnaðarmenn í einstökum kjördæmum, er annist mat og/eða skoðun fasteigna. Ef til kemur skal í reglugerð setja nánari ákvæði um ráðningu og starfssvið trúnaðarmanna.
17. Við 19. gr. (verður 20. gr.). Í 1. og 2. mgr. komi: Fasteignamat ríkisins — í stað „Fasteignaskrá“.
18. Við 20. gr. (verður 21. gr.). Í 1. mgr. komi í stað orðsins „Fasteignaskrá“ orðin: Fasteignamats ríkisins.
19. Við 21. gr. (verður 22. gr.). Í stað „Fasteignaskrá“ í 1. másl. komi: Fasteignamat ríkisins.
20. Við 24. gr. (verður 25. gr.). Í stað orðsins „Fasteignaskrá“ komi orðin: Fasteignamats ríkisins.
21. Við 25. gr. (verður 26. gr.). Í 1. mgr. komi í stað orðsins „Fasteignaskrá“ orðin: Fasteignamat ríkisins.
22. 28. gr. (verður 29. gr.) orðist svo:

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt eru úr gildi felld lög nr. 28 29. apríl 1963, um fasteignamat og fasteignaskráningu. Umboð yfirfasteignamatsnefndar skv. lögum nr. 28/1963 fellur niður við gildistöku laganna svo og umboð millimatsmanna skv. 22. gr. laga nr. 28/1963. Þó svo, að þeir skulu skila gögnum fyrir árið 1976 eftir því sem Fasteignamat ríkisins ákveður. Þá eru stöður við Fasteignamat ríkisins, sem ekki eru uppseggjanlegar með 3 mánaða fresti eða skemmri, lagðar niður frá gildistöku degi laganna, sbr. 14. gr. laga nr. 38/1954.
23. Við ákvæði til bráðabirgða II. Í stað orðsins „Fasteignaskrá“ komi orðin: Fasteignamat ríkisins.
24. Við ákvæði til bráðabirgða III. Í stað orðsins „Fasteignaskrá“ í 1. og 2. másl. komi orðin: Fasteignamat ríkisins.
25. Við ákvæði til bráðabirgða IV. Ákvæðið orðist svo:

Nú vinnst eigi tími til skráningar einstakra hluta fasteigna í landinu, sbr. 2. mgr. 2. gr., fyrir 1. nóvember 1976 og skal Fasteignamati ríkisins þá heimilaður frestur til að ljúka þeirri skráningu til 1. nóvember 1977.
26. Við ákvæði til bráðabirgða V. Ákvæðið falli niður.
27. Inn komi nýtt ákvæði til bráðabirgða (verður nr. V.), svo hljóðandi:

Áður en nýtt fasteignamat tekur gildi hinn 1. desember 1976, sbr. 3. mgr. 26. gr., skal fara fram endurskoðun á ákvæðum gildandi laga sem fasteignamat hefur áhrif á, þannig að samþykkt þessara laga valdi ekki breytingum á gjöldum af fasteignum.